

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-ora 6 cr.
a treia-ora 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Poplăci Nr. 15.
Telefon Nr. 14.

Se prenumără și la poște și la librării.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscrise nu se înapoiază.
Numele singuratică la 5 cr. se vînd la „Tipografia”, soc pe acțiuni

Un interviu.

II.

Înainte de a ne ocupa de declarațiunile cuprinse în interviul publicat de ziarul *Alkotmány*, trebuie să premitem, că noi presupunem, că în ele se reproduc fidel declarațiunile făcute de părintele Lucaci. O presupunem aceasta, deși avem tristă și tocmai contrară experiență despre ziaristii maghiari. Dar' admitem o excepțiune cu privire la *Alkotmány*, care dacă e ziar maghiar, cel puțin nu e jidano-maghiar, și afară de aceea, colaboratorul, care a avut convorbirea cu părintele Lucaci se laudă cu amicitia d-sale și doar' nu va voi să intervertească cuvintele unui amic? — Am încercat noi să adăim părerea însuși a părintelui Lucaci asupra exactității interviului, dar' nu ni-a succedat; la telegrama noastră ni-s-a răspuns numai aceste două cuvinte: „Nu-i acasă...”

Trecem peste acele părți ale interviului, cari se refer la poziția noastră, ca partid național, față cu ordinul de disolvare al ministrului de interne, față cu partidul popular și lupta electorală peste tot, pentru-că în genere sunt corecte și nu avem nimic de observat la ele. Dar' cu atât mai multe ni-se impun față cu declarațiunile dînsului, cari se refer la actuala noastră situație internă.

Situația aceasta atât de sguđuită prin certe interne și prin faptele desbînări adânc tăietoare, principiale, părintele Lucaci, o prezintă cu totul fals. Și falsitatea aceasta nu o putem admite nici atunci, când e vorba de a ne prezenta străinilor într-o culoare mai purpurie, și nu o admitem pentru-că sîntem hotărîți dușmani ai falsității. Nu poate să servească spre binele nostru o situație basată pe falsitate, pentru-că mai curînd ori mai tîrziu crudul adevăr real ese la iveală și ne mai și blamează.

Și față cu trista realitate cum ne prezintă părintele Lucaci?

Dînsul zice: La noi nici vorbă de desbînare! Partidul național și comitetul seu executiv e unul și indivisibil, de oare-ce toți stau pe aceleași baze, adică pe baza programului dela 1881. Aceasta au anunțat-o toți de repețe-ori și sîrbătoresc. Pe această basă stau și eu, „neclintit”.

Cam așa vorbește părintele Lucaci. Dar' noi știm, că în urma grațierii membrilor întemnițați s'au născut în poporul românesc bănuiele, că ei ar avîde gînd să părăsească baza de până acum. Nu cercetăm justă și îndreptățită a fost această bănuială, ci constatăm simplu

faptul. — În fața acestor bănuiele s'a hotărît edarea unui *Manifest* din partea membrilor eliberați din temnița ai comitetului național. Ei bine! Cunoaștem deja meritul părintelui Lucaci în întăzirea acestui *Manifest*, și publicul nostru va avîe ocaziune să afle și mai mult asupra acestei cauze.

Dar' mai constatăm earăși un fapt, când spunem că părintele Lucaci a refuzat a iscăli acel *Manifest*, și earăși alt manifest dînsul nu a dat.

Mai departe: Afară de baza cea largă a programului nostru național, activitatea noastră și-a marcat direcțiunea sa și în unele enunțări date în repețe rînduri de comitetul național. Direcțiunea impusă prin aceste enunțări, la a căror redactare a conlucrat și părintele Lucaci, n'a fost urmată întru toate de „Tribuna” mai ales în anii din urmă; ba din contră a luat direcțiuni cu totul opuse celei stabilite prin enunțăriunile comitetului. Această abatere și faptică combatere a comitetului prin propriul seu organ a format o parte din *fondul politic* al crizei, ce a izbucnit la redacțiunea „Tribunei”. Și totuși părintele Lucaci nu a pîrtinit în această afacere majoritatea comitetului, care susținea punctul de vedere marcat prin acele enunțări, ci a pîrtinit pe cei-ce au combătut faptele direcțiunea prescrisă prin acele enunțări, — ca să se nu zicem, că doar' însuși a părăsit-o.

În urma acestora s'a făcut desbînarea și cearta și totuși cum vorbește părintele Lucaci despre ea?

„Aici nu poate fi vorba despre o ceartă, care furibundează în sinul partidului național, sau în *sinul comitetului seu executiv* — zice pîr. Lucaci. — Aici poate fi vorba numai despre *conduita necorectă* a câtorva oameni (în original: „egy pár ember”, o păreche de oameni, adică conduita a doi oameni. R. »Trib.) și despre *jocul politic* asemenea necorect, ales spre mascarea acestei conduite. Acesti câțiva indivizi (adecă doi indivizi. Red. »Trib.) nu sînt nici partidul național român, nici comitetul seu executiv. Această hîrtueală produsă de câțiva oameni (de cei doi oameni. R. »Trib.) și numită politică „*tant de bruis pour une omelette*” va înceta îndată-ce „omelette” nu va mai fi *mîncare seducătoare*. (! Red. »Trib.)

Pe scurt, după părintele Lucaci, criza și cearta ce a urmat nu este opera intriganților din afară, cari au fugit părăsind terenul de luptă și au voit totuși să țină în mîna lor atât conducerea politică a ziarului, cât și întreagă averea națională... o nu! aceasta e hîrtueală provocată de o „*păreche de oameni*” necorecți, față cu care părintele Lucaci este corectitatea intrupată!

Ce intervertire de fapte dovedite de atâtea ori!

D'apoi „omeleta”, mîncarea *seducătoare*. / Noi credem, că e fatal, ca tocmai părintele Lucaci să vorbească de astfel de mijloace *seducătoare*! — e fatal pentru el însuși.

Și ce-i „omeleta” aceasta, în altă definiție, decît cea de mai sus?

„Această „omeletă” — zice părintele interviuat — e la unul dintre numiții câțiva oameni o *antipatie* cu totul neîndreptățită față de un mare factor politic român, ear' la celalalt cea mai *ordinară*, ca să se nu zic cea mai urîtă *micine* de suflet.”

Acest pasagiu tradează mai mult decît ar vrea să spună. Cine este acel „mare factor politic român” față de care unul din membrii comitetului are antipatie? Este el o persoană? — căci „antipatia” asta dă se o înțelegem, sau este o *corporațiune*?

Aici ar fi bine să se explice Dr. Lucaci.

Într'un următor răspuns, la întrebarea, că cine sînt cei doi oameni, părintele Lucaci cere încă *puțină răbdare*, „pînă-cînd lumea întreagă va cunoaște pe acesti oameni, cari au stînjinit comitetului pentru câțva timp acțiunea partidului național”.

Noi sîntem foarte nerăbdători a vedea pe acesti doi oameni și a ști cum ei au stînjinit acțiunea partidului național. Părintele Lucaci e dator, ca cât mai curînd să-i facă cunoscuți, pentru-că așa se vede, că dînsul e acela care-i va prezenta lumii.

Așteptăm cu nerăbdare.

Declarația, că „Tribuna” a încetat a fi organul partidului național e un *non sens*, care nici meritul nouității nu-l mai are, pentru-că a spus-o de atâtea-ori toți — *broștii*; a mai spus-o chiar și Dr. Lucaci. Prin repețirea acesteia nu face decît să confirme însuși o parte a corespondenței draguțului seu de capelan, părintele *Eugen Dredeanu*.

Prin declarația despre celelalte organe ale partidului național, ori-cît de încurcată, tot pe sine se combate, pentru-că nicăiri aceste organe n'au fost așa unanime și conforme cu *Tribuna* ca tocmai în combaterea „broșțiilor” și a procedurii necorecte, ce părintele Lucaci a urmat în decursul întregii crize, provocate de aceia.

Cu astfel de interviuri părintele Lucaci nu o să reușească a se reabilita, căci tocmai tergiversările și îndoelnică sa ținută i-au sdruncinat poziția, i-au luat încrederea, ce a avut la popor, și prin acest interviu nu face, decît să adaugă un nou act, un nou episod în istoria șovăirii sale.

Cu amenințări ascunse, nedeclarate, cu alusiuni și cu vorbe misterioase nu

se clarifică, ci se încurcă situația în care ne găsim.

Dacă părintele Lucaci are ceva de spus, spre a lumina și a se legitima, spună franc, deschis și cuviincios. Dacă însă e încurcat, atunci lase-ne în pace și nu ne mai încurce și pe noi toți.

Aceasta o așteaptă toți Românii de bine.

Sibiu, 23 Septembrie n.

Studentimea universitară română din Bruxelles a constituit o secțiune a „Ligei pentru unitatea culturală a tuturor Românilor”. Bazele acestei secțiuni s'au pus în o ședință preliminară, ținută în ziua de 2/14 Septembrie 1896, când s'a numit o comisiune pentru redactarea statutelor.

În o altă ședință, la 5/17 Septembrie, comisiunea a prezentat proiectul seu de statute, care a fost votat cu unanimitate, primindu-se și câteva amendamente.

Eată textul articolului 2 din statute: „Scopul acestei secțiuni este: a) a sprigini chestiunea națională pe calea publicității, prin conferențe naționale și prin ori-ce alte căi, ce se vor găsi din cuviință; b) a grupa studentimea universitară română din Belgia în vederea unei acțiuni mai generale și mai intensive la realizarea scopului secțiunii; c) a ținti la adunarea mijloacelor materiale, spre a face efectiv acest scop; d) a întreține relațiuni frecvente cu comitetul central al Ligei din București, cu comitetul național român din Transilvania și Ungaria și cu toate organizațiunile și cercurile care lucrează în direcțiunea scopului Ligei”.

La art. 7 alineatul 2 s'a stabilit următorul principiu: „Votul de blam ce eventual s'ar da comitetului, nefind considerat ca chestiune personală, se poate da cu majoritate absolută”.

În aceeași ședință s'a procedat la alegerea comitetului și s'au ales: dl Ioan N. Roman, ca președinte; dl M. E. Papamihopol și G. Orleanu, ca vicepreședinți; dl N. H. Pandell, ca casier și dl D. Vlădescu, ca secretar.

Urăm isbîndă și luptă spornică în rezultate noiei secțiuni a Ligei.

În fața amăgirilor. În primul seu din 18 Septembrie n. „Dreptatea” se ocupă cu faimelo ce tocmai se răspîndesc printre noi: despre niște eventuale concesii, ce ar voi să ni-le deie guvernul și constată, că faimelo aceste n'au decît două scopuri: a cor-teși printre noi și a ne desbîna.

În fața acestor încercări „Dreptatea” îndeamnă pe aderenții partidului național a se feri de ele în strînsă solidaritate.

„Bine înțeleasă și bine aplicată solidaritatea pretinde, ba impune chiar — serie „Dreptatea” — ca nici un unic membru din partid să nu întreprindă, să nu omită, nici

și nu primească ceva de-adeptul din altă parte și fără un conlus adus din partea partidului”.

Asupra disolvării partidului național din partea guvernului, articolul exprimă următoarele vederi:

„Îndată-ce ordinațiunile ministeriale cari au disolvat partidul și comitetul sînt ilegale; îndată-ce noi, Românii, am protestat și protestăm tot mereu în contra acestei ilegalități, — așteptăm tot mereu ca această ilegalitate să se strice și dreptate să ni-se facă. Și pînă-cînd sîntem în așteptare, pînă-cînd revocarea ilegalității nu se întîmplă, pînă-atunci noi, în credința și convingerea noastră, recunoaștem și comitetul și partidul în existență, și nu ne abatem dela această credință pînă-atunci, pînă-cînd dreptate nu ni-se va face, fie chiar și în o posibilă și eventuală altă formă”.

Logica, unică corectă și sănătoasă a acestei solidarități resp. ținute este aceea, că aderenții partidului nostru în cazul când ei ar îndruma eventualele propuneri ce li-se vor fi făcînd — la partid, indirect îndrumă și ținesc acolo, ca ilegalitatea să se strice din partea celor-ce au comis-o, și tot ei să ne facă dreptate”.

„Cu un cuvînt zis: cel-ce a legat, acela să deslege. Legați ne poate ținî, poate chiar să ne strîngă și mai rău, dar' a ne desbîna — nu i-se poate”.

„Vor pute să ne frîngă, dar' a ne îndupleca — nici-odată”.

Studentii din România și Dr. Rațiu. Congresul studenților din România a trimis dlui Dr. Rațiu următoarea telegramă de aderență:

„Studentii români din regat, adunați la Fălticeni în congres, vîd în Tine pe cel mai autorizat șef al Românilor asupriți din Transilvania și Te roagă a fi interpretul sentimentelor lor de dragoste și admirațiune față de colegii de luptă, vîzîndu-Vă uniți la lucru pentru triumful cauzei naționale”.

Din România.

Congresul studenților.

— Raport special al „Tribunei”. —

Fălticeni, 18 Sept. n.

Cam la două sute de studenți am plecat Mercuri seara cu trenul din București spre Fălticeni, pentru a lua parte la congresul nostru anual. Eram insinuați cu mult mai mulți, dar' o parte însemnată din noi, a trebuit să rămînă acasă, fiindcă, o telegramă primită din Fălticeni ne vestise, că nu a fost cu puțință a câștiga mai multe cortele, decît numai pentru două sute cincizeci de persoane, din motiv, că orașul Fălticeni e compus în 2/3 din Jidani, ear' Jidanii chiar în zilele congresului își au sîrbătorile lor cele mari. Că-lătoria noastră a fost foarte veselă. La Ploiești am fost așteptați la gară de colegii noștri de prin acele părți și de un frumos public ploieștean, care ne-a primit cu urale fre-

FOIȚA „TRIBUNEI”.

Țeara viitorului.

Rumänien, ein Land der Zukunft, de G. Benger. Stuttgart 1896.

— Recensiune. —

(Urmare și fine.)

De cultivarea albinelor încă se îngrijește guvernul. Pentru aceasta unui cultivator de albine i-s'a pus la dispoziție 228 hect. din moștile statului. Între alte condițiuni respectivul are să primească și să instrueze 10 elevi recomandați de minister, și să țină cursuri de câte trei săptămîni pentru învățători dela școalele populare. La rezultate frumoase a ajuns guvernul cu plantarea pădurilor și cu prelucrarea lemnului în industria de casă. — În privința cultivării minelor guvernul a introdus o lege foarte favorabilă, conform căreia ori-cui li este permisă căutarea minerelelor. De oare ce pînă în timpul mai nou țeranii își făceau case de o construcție primitivă, guvernul a dispus, ca de aici înainte casele să se construească după un anumit plan corespunzător cerințelor igienice.

Guvernul a făcut începutul și pentru exploatarea apelor minerale și anume cu băile dela Lacul-Sărat și Calimănești.

Spitalele și institutele sanitare din România atrag atențiunea publicului mai cu seamă prin spitalele militare, a căror administrare a servit deja de model multor spitale din Europa-vestică. Nu numai în spitalele însemnate „Sf. Spiridon” și „spitalul Brancovenesc”, dar' chiar și în multe spitale din orașe mai mici, îngrijirea e gratuită. Institutul pentru curarea turbării, condus de renumitul bacteriolog Babeș, și-a câștigat în curînd mare renume în străinătate. Organizarea acestor institute ar pute servi ori-cărei țări de fală. Guvernul se îngrijește foarte mult, ca comerțul, industria și ori-ce alte întreprinderi să nu ajungă exclusiv în mîinile străinilor. Pentru-ca poporul să nu mai fie dependent de Jidanii usurari și să nu fie avisați la acestia, guvernul s'a îngrijit de întemeierea de societăți, de bănci, institute de economii etc.

Guvernul spriginește atât prin concesii, cât și bani și donațiuni pe cultivatori și antreprenori. Așa de exemplu în anul 1895 s'au împărțit gratis 530.000 de vițe de viie americană. Cei cari vreau să studieze diferitele referințe din România, sînt totdeauna spriginiți din partea guvernului. Conform

„legii de industrie” sub anumite condițiuni antreprenorii sînt eliberați de vamă și de contribuțiune și primesc chiar și pămînt gratuit. Pentru înlesnirea transportului, legea dispune, ca produsele țerii să fie transportate pe lîngă taxe reduse. Numai în Franța sînt taxele pentru transportul bucatelor în anumită depărtare mai mici, decît în România. Pentru depărtări mai mici decît 300 chm. tarifele sînt egale. În mod neobișnuit sînt eliberate de contribuțiune pentru un anumit timp grădinile cu pomi de curînd plantați, plantațiunile de duzi și viile pe timp de cinci ani.

Statul român spesează foarte mult pentru dezvoltarea diferitelor ramuri de industrie și de comerț. Așa de exemplu pentru cultivarea minelor dă anual 30 milioane de franci, bugetul ministrului de războiu se urchă la suma însemnată de 45 milioane franci, care sumă se aprobă fără discuție, de oare-ce fiecare Român — zice autorul — este convins, că în armată zace vaza, puterea și viitorul sigur. După-cum am amintit mai sus, pentru școale spesează România 22 1/2 milioane franci.

Înainte de a fini raportul meu, amintesc încă următoarele: Natural că în acțiunile guvernului, Regele Carol are rol principal. Dar' afară de această România are multe institu-

țiuni, cari s'au făcut la dispozițiunea directă a casei domnitoare. Între acestea locul prim îl ocupă „Institutul Carol”, întemeiat de Regele cu ocaziunea jubileului de 25 de ani de guvernare și pe care l'a dăruit cu această ocaziune studenților români. Regina Elisabeta a instituit în București școale împreunate cu prîvălii, în care se vînd țesături și costume naționale cusute frumos. Merit deosebit și-a câștigat Regina cu poeziile sale admirabile, în care cântă bucuriile și suferințele poporului român. Prin ea a ajuns — zice autorul — literatura românească la cunoștința Germaniei.

Poate-că analiza — dacă pot să o numesc așa — care am făcut-o în cele premerse nu va face destul de evidentă însemnătatea și profunditatea acestei scrieri. De aceea afiu de cuviință a recomanda acest op încă odată atențiunii onoratului public. Ca încheiere citez și eu cuvintele, cu care autorul își încheie opul seu:

„Dacă răsăm cele expuse, impresia unei evoluțiuni perfecte și norocoase ni-se impune pe toate terenele... Trebuie să recunoaștem o progresare continuă în averea și puterea contributivă a poporului. Comunicațiunea pe apă în cele două decenii din urmă a devenit de două-ori mai mare; recolta agro-nomică, al cărei escompt astăzi ajunge anual la 300—400 milioane franci, a devenit de

trei-ori mai mare. Cea mai bună dovadă, că puterea de consum devine tot mai mare, o dă spre exemplu suma de depunere dela institutele de economii ale statului, care dela 60.000 franci în anul 1866, s'a suit la 30 milioane franci în anul 1896. Aspirațiunile la comoditate au devenit tot mai mari și prin aceasta au contribuit la dezvoltarea industriei, la animarea comerțului și la prosperarea arhitecturii”.

„Datoria statului devine tot mai mică, creditul statului se ridică din an în an”.

„Mai acum trei decenii țeara era abia băgată în seamă, puțin cunoscută, astăzi însemnătatea ei politică, cultura crescîndă și maturitatea politică a poporului, precum și armata excelentă, toate acestea îi asigură o putere, care trebuie să fie băgată în seamă”.

„Toate acestea trebuie să le țină oricine înaintea ochilor, și apoi va înțelege însemnătatea deplină a cuvintelor, cu care Regele Carol a inaugurat podul dela Cernăvoda, când plin de încredere a exclamat: „Nimenia nu va mai fi în stare să se opună avîntului, care l-a luat scumpa noastră Românie spre mîrire și progres”.

München, August 1896. Dinu.

Sensational! Fără concurență!

NICI UN GUMMI PARISIAN

sau altfel de specialități

nu mai sînt de lipsă!

În toate statele civilizate e protegiat prin lege, recomandat de medici, perfect sigur și nestrictăcios [1967] 7-10

numai procurare simplă.

Agentura generală dela

Ursprung & Comp.,

Viena, IX., Müllnergasse nr. 3.

Tocmai a apărut și se află de vânzare la „Tipografia“, soc. pe acțiuni în Sibiu:

CESTIUNEA NAȚIONALITĂȚILOR

și

MODURILE SOLUȚIUNII SALE

în

UNGARIA

de

AUREL C. POPOVICI.

Preț 50 cr. v. a.

cu trimitere postală 55 cr. v. a.

„Tipografia“, societate pe acțiuni, Sibiu

Strada Poplăcii Nr. 15.

Biblioteca populară a „TRIBUNEI“.

1. **Pădureanca.** Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș., elegant. Un exemplar cu preț redus dela 40 cr. sau 1 leu la 30 cr. sau 60 bani.
2. **Fata Stolerului** de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
3. **Ce n'a fost și nu va fi.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
4. **Păpărușă Pătru.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
5. **Păcală și tândală.** Anecdota de Silvestru Moldovan. Preț unu exemplar 3 cr. sau 6 bani.
6. **Jucării și jocuri de copii.** De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
7. **Tein legănat.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 6 cr. sau 16 bani.
8. **Colăcăritul.** Obiceiurile țăranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
9. **Filica a nouă mame.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
10. **Povestea lui Ignat.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
11. **Sântul Nicolae.** De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
12. **Îndărăniul.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
13. **Elătóm de mamă.** Legenda populară din giurul Nășadului. De George Coșbuc. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
14. **Bunica** de Bojena Němcová, tradusă din limba boemă de Prof. Dr. Urban Iaruk. Un exemplar cu preț redus dela 1 fl. sau 3 lei la 80 cr. sau 1 leu 20 bani.
15. **Viață și Catrina.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
16. **Din bătrâni.** Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
17. **Pe pământul Turcului** de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
18. **Căldărușa cu trei picioare.** Poveste franțuzească de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
19. **Genșotoa.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
20. **Un peșitor îndărăniu.** Novela de Björnstjerne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
21. **Prietenul meu Vântură-Teară.** Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
22. **Scăpăratoarea.** Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
23. **Fata Graiului din oștină.** De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
24. **Strigoaica.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
25. **Draga mamei.** Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
26. **Taina unei vieți.** De Björnstjerne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
27. **Vectinli.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
28. **Păcală în satul lui.** Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
29. **Agăroitu.** Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
30. **Lumea proștilor.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
31. **Nusoiu-împărat.** Poveste din popor de „Mărgineanu“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
32. **Dina-împărăteasă și peana ei aleasă.** Poveste din popor de „Mărgineanu“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
33. **Fulger.** Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
34. **Spice de aur.** Culesse de dascălul Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
35. **Un idil în Roșeni.** Novela de Bre. Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
36. **Baba Iadului.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
37. **Prințesa fermecată.** Poveste în versuri de P. Du. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
38. **Dina mărăgăseilor.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
39. **Doi copii.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
40. **O partidă în patru.** De Antonie Ghislașon. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
41. **Fosacul bun de inimă.** Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradusă de Domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
42. **Croitorul și oel trei feciori.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
43. **Mica Fadetă.** De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
44. **Musalin peonaru.** Poveste de Nicolae Trimbișoiu. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
45. **Moma învină.** Tragedie în 5 acte de Alexandra Parodi. Tradusă de I. L. Caragiale. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.
46. **Olara Miloi.** Novela de I. Turghențev. Traducere din limba rusă de Elena Rodaș. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
47. **3 actă de ani.** De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Celor ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librărilor și preste tot vîndătorilor, se dă rabatul cuvenit

Diplomă de onoare.

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Diplomă de onoare.

Se recomandă a executa următoarele:

OPURI și BROȘURI

Placate

BILETE DE LOGODNĂ și DE CUNUNIE

Carte și epistole

Circulare și preț-curenturi

Note

Mare deposit
de cuverte, cerneală, recuise de scris,
ceară de pecetluit etc.

Comande din afară
se efectuesc repede.

Bilete de vizită
după plac și cerere

Mare deposit
de hârtie de scris și concept, precum și hârtie fină
de epistole
cu plicuri în casete.

EDITURA

Diferite cărți științifice și literare
Elegant legate sau broșurate.

Biblioteca populară a „Tribunei“

Dicționar
român-german și german-român.

Prețuri foarte moderate.

Strada Poplăcii Nr. 15.

Librărie românească în Sibiu

Strada Poplăcii Nr. 15.